

Formanden: For en kort Bemærkning har Folketingsmanden for Svendborg Amts 7de Valgkreds Ordet.

Frederiksen: Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck) drog mit Navn og min Person ind i sin over 2 Timer lange Tale paa en saadan Maade, at jeg føler mig foranlediget til at gøre en kort Bemærkning. Han fortalte noget om, at han aldrig nogen Sinde havde hørt mig tale med Aandens Vingeslag, og at han i de Taler, jeg har holdt her i Tinget, nok har hørt mig tale noget om Snurrevaad og andre saadanne Ting, men ikke fundet Aandens Vingeslag derover. Der kan være delte Meninger om, hvad der forstaaes ved Aandens Vingeslag. Nu har jeg hørt det ærede Medlems lange Foredrag, men jeg har ikke hørt mere af Aandens Vingeslag i den Tale, end hvad Folk i Almindelighed kunne lægge ind i deres Ord. Men naar det ærede Medlem udtalte det om mig, er det meget naturligt og forstaaeligt, thi det ærede Medlem har vist meget svært ved at forstaa, at saadanne jævne Folk ude fra Landet i det hele taget kunne have Forstaaelse eller Begreb om dette eller hint. Hans Udtalelser f. Eks. om Tiendeloven og mange andre Ting tyde paa, at han ingen Forstaaelse har af Landbefolkningens Krav og Ønsker. Det skal jeg dog ikke opholde mig ved. Jeg ved, at der er Mænd, der kunne føle sig saa kloge, lærde og aandelude, at de mene sig omstaaledede af en saadan Glorie, at de paa Grund af den Klarhed, der udgaar fra denne Glorie, ikke kunne se andet end sig selv. Maaske er det ærede Medlem paa Veje hen derimod, men det kan for saa vidt være ligegyldigt, vi kunne ikke alle faa akademisk Uddannelse, nogle maa nøjes med mindre, til disse hører jeg. Men naar det ærede Medlem i Slutningen af de Ord, han henvendte til mig, udtalte, at Udenrigsministeren havde holdt en Tale paa Lolland, hvori han havde sagt Ting, som det ærede Medlem her genfortalte paa en meget morsom Maade, vil jeg blot gøre den Bemærkning — og jeg mener, at det er paa sin Plads at jeg gør det, da jeg vist var den eneste Rigsdagsmand, der var til Stede ved den Lejlighed —, at det ærede Medlems Referat af, hvad Ministeren havde sagt, havde den Mangel, at det ikke havde synderligt med Virkeligheden at gøre. Det, det ærede Medlem fik ud af denne Tale, eksisterer kun i hans eller hans Meddelers fri Fantasi.

Formanden: Tiden for en kort Bemærkning er forbi.

Frederiksen: Jeg har ikke villet undlade at gøre disse Bemærkninger for at retlede det ærede Medlem.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns 4de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Birck: Jeg vil kun sige til det ærede Medlem, som nu satte sig, at jeg nu for en Gangs Skyld vil have Lov til at værgemig imod Beskyldningen for akademisk Hovmod. Jeg har aldrig haft det og faar det heller aldrig. Jeg har saa megen Respekt for Kundskaber og kender saa meget til dem, at jeg ved, hvor stærkt de hos den enkelte ere begrænsede til et specielt Felt. Naar min Tale om Snurrevaad har irriteret det ærede Medlem, vil jeg dog gøre opmærksom paa, at jeg ikke sagde det for at bebrejde ham, at han ikke kunde hæve sig til noget større Aandens Vingeslag, naar Talen var om Snurrevaad. Det finder jeg ganske naturligt. Men naar det ærede Medlem blev vred over, hvad jeg sagde, maa det ærede Medlem være en meget fordringsfuld Mand. Jeg sagde kun, at jeg kunde forstaa, at Mænd som Carlyle og Grundtvig og andre store Tænkere pludselig kunde bevirke saadanne revolutionære Forandringer med Folk, som sket er med den højtærede Udenrigsminister, men jeg forstaaer ikke, at det ærede Medlem skulde være i Stand dertil. Fordi det ærede Medlem ikke er nogen Grundtvig, kan han jo være en lige saa fortræffelig og dygtig Mand som alle vi andre, ja, maaske meget dygtigere endda og sikkert bedre, end jeg er.

Formanden: Folketingsmanden for Aarhus Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Sabroe: Jeg vil tillade mig overfor det efter egen Tilstaaelse aandeligt døde og reaktionære Medlem, det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck), at gøre et Par Bemærkninger. Dette efter sin egen Betegnelse aandeligt døde Medlem strejffede i Gaar en lille Tale, jeg havde holdt ved et Festmaaltid i Paris. Det var en Tale, jeg ikke troede skulde blive Genstand for megen Opmærksomhed. Men et Aarstid efter, at jeg har holdt den, have baade den højtærede Finansminister oppe i Sæby og senere Professor Georg